

slagene under Nr. 35 og 36 angaar — Viniethsyn, Vedligeholdelse af Telegrafmateriellet m. m., Brændsel, Trykflaget, Papir, Inventarium m. m. — som det ærede Udvalg foreslaar nedsat med Halvdelen af det begjærede Beløb, skal jeg dog bemærke, at disse Udgifter ere af en kalkulatorisk Bestaafenhed, at der selvfølgelig skal blive anvendt den yderste Sparsommelighed paa disse to Punkter. Jeg skal bekræfte en Ytring af den ærede Ordfører, at Forslaget om 1,700 Kr. til Veie af Lokale til Statstelegrafens Materialforvaltning staaer i Forbindelse med Udflytningen fra Postgaarden. — Jeg har ikke fundet Anledning til eller fundet det rigtigt at imødegaa de Bemærkninger, som bleve fremsatte af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 7de Valgtreds, men ubelukkende holdt mig til den Paragraf, der for Diebliffet ligger til Behandling her i Salen, nemlig til § 6. Den ærede Folkethingsmands Foredrag forekom mig efter hele dets Indhold at høre hen enten til Indledning eller til Slutningen af Finantslovens Behandling, og det er Grunden, hvorfor jeg har troet, at der for mig ikke var nogen særlig Anledning til at udtale mig derom.

Mourad: Idet jeg maa yttre, at jeg i det væsentlige henholder mig til de Indstillinger, der ere gjorte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage), skal jeg kun gjøre den eneste Bemærkning, at der jo er et Postkontor paa Frederiksberg, i alt Fald er der et Postkontor paa Gl. Kongevei, hinsides Alhambra-vei. Det forekommer mig at ligge saa nær Frederiksberg, at jeg har anset det for at høre til Frederiksberg.

Ordføreren (Solfstein): Jeg skal indskrænke mig til at svare paa de Ting, som ere aldeles nødvendige, for ikke at spille Tiden, da Klokken allerede er 4. Jeg maa blot saavel lige overfor den høitærede Minister som overfor den ærede Ordfører for Mindretallet bestemt fastholde, at de to Ting ikke kunne forenes, administrativt at indskrænke Kontortiden og derefter hjælpe sig selv, som man synes, uden Henhyn til, hvad der hidtil har været Reglen, og samtidig paastaar, at man skal have flere Bevillinger. Et af To maa være Tilfældet. Enten arbejde Regjeringen og Rigsdagen Haand i Haand, og da dele vi ogsaa til en vis Grad Ansvar — det er en Selvfølge — eller, naar det ikke er Tilfældet, maa Administrationen stille sig saaledes, at den siger: Vi hjælpe os uden Rigsdagen, uden Bevilling, vi undvære, — men vi sætte Kontortiden uden

Rigsdagens Samtykke. Konsekventen bliver, at Administrationen maa finde sig i, at der fra Repræsentationens Side svares: Naar den kan hjælpe sig selv, saa hjælpe vi den ikke. Altsaa, hvad der ligger forud for Cirkulæret er, gjentager jeg, Udvalget udekommande. Hvis Regjeringen vil hjælpe sig selv, maa Regjeringen staa og falde paa sit Ansvar. Den har et eget Ansvar, og den vil ogsaa være nødt til at tage det. Jeg vil ikke paastaar, at Cirkulæret ikke har hjulpet tilstrækkeligt til at have opnaaet, hvad vi ogsaa ville. Ja, det røber kun, at man fra først af ikke skulde have søgt at komme ind paa den Veie at bøde paa, hvad der kan skaffes tilveie ved Lov, naar der er Overensstemmelse mellem Ministeriet og Rigsdagen. Repræsentationen kan ikke erkjende, at der er nogen Grund til nu at forlange Bevillinger til Ting og Arbejder, som man har afføret og ophævet ved Cirkulæret. Dette gaar nemlig ud paa at nedsætte og indskrænke Kontortiden, men saa kan man ikke bagefter komme og sige: Vi maa have nye Bevillinger, fordi der ikke er Kræfter til at udføre det Arbejde, der skal udføres. Man kunde have ladet Kontortiden blive, som den var, og sagt: Trods alle disse Timers Kontortid er man ude af Stand til at udføre, hvad der er paalagt os, men naar man iden at være i Overensstemmelse med Repræsentationen og imod tidligere Afgaaler indskrænker Kontortiden og derved viser, at der er Mindre at gjøre, kan man umulig bagefter komme og sige, at Vedkommende er overbebyrdet, thi det ere de ikke, idet de have faaet mindre Arbejde. Den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte, at vi vare gaaede videre, idet vi i Fjor havde negtet forøget Kontorhold til Posthuse, som ikke vare optagne paa Finantsloven. Ja, det er ganske rigtigt. Cirkulæret tog ikke blot Henhyn til de Regtelser, der i Fjor fandt Sted, det indskrænkede ikke blot Kontortiden paa de Posthuse, ved hvilke vi havde negtet Kontortillægget, men indskrænkede Kontortiden hele Landet over og satte Arbejdstiden ned paa samtlige Steder. I saa Tilfælde kan man ikke komme og forlange Kontorholdstillæg til Posthuse, hvor man efter Cirkulæret har nedsat Kontortiden. Der er en bestemt Forbindelse mellem Cirkulæret og Kontortillægget og mellem Cirkulæret og alle Postkontorer. Jeg kan aldrig tro, at det er en fornuftig Veie at komme ind paa, og jeg tror heller ikke, at Administrationen vil staa sig vel derved i Længden. Der er en anden Veie, jeg meget indstændigt vil fraraade den høitærede Minister at gaa, nemlig at ville straffe Landet, fordi Byerne ikke faae Posthuse. Jeg paastaar